

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

20 lutego

Nr. 5

Rok 1933.

Cena numeru pojedynczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 45 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materiał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

- Poz.: 36—z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego 50
- 37—z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego 53
- 38—z dnia 10 stycznia 1933 r. o organizacji wewnętrznej Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej 55
- 39—z dnia 31 stycznia 1933 r. w sprawie uprawnień Prezesa Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej do mianowania i przenoszenia urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych na inne miejsca służbowe oraz w stan spoczynku 56

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU:

- Poz.: 40—z dnia 24 stycznia 1933 r. o wartości jednego grama czystego złota 56

OKOLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

- Poz.: 41—z dnia 20 stycznia 1933 r. L. D. IV. 986/1/33 w sprawie zwolnienia od cła druków, dotyczących zagranicznej propagandy turystycznej 56
- 42—z dnia 28 stycznia 1933 r. L. D. VI. 1201/4/33 w sprawie sposobu oznaczania mocy spirytusu przy użyciu termometru Celsjusza 57
- 43—z dnia 31 stycznia 1933 r. L. D. VI. 677/4/33 w sprawie stosowania sankcji z art. 63 ustęp 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym 57

Wyszedł z druku Nr. 7 Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z r., 1933, zawierający m. in. treść następującą:

- Poz.: 44—*Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1933 r. o utworzeniu izb rolniczych z siedzibami w Białymstoku, Kielcach, Lublinie, Lwowie, Łodzi, Łucku i Wilnie oraz o ustaleniu okręgów działalności tych izb.*
- 45—*Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1933 r. w sprawie oprocentowania i okresów umorzenia pożyczek długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne i obligacje Banku Gospodarstwa Krajowego i Państwowego Banku Rolnego.*
- 46—*Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1933 r. w sprawie oprocentowania i okresów umorzenia listów zastawnych oraz obligacyj, stanowiących własność instytucji prawa publicznego, instytucji państwowych i Skarbu Państwa.*
- 47—*Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 6 lutego 1933 r. w sprawie okresów umorzenia wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne towarzystw kredytowych ziemskich i miejskich, banków hipotecznych i Wileńskiego Banku Ziemskiego oraz obligacje banków komunalnych, jak również wydanych na podstawie tych wierzytelności listów zastawnych i obligacyj.*

DZIAŁ NIURZĘDOWY:

Z Ministerstwa Skarbu

OGŁOSZENIA.

36.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1933 r.

o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na czele Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego stoi Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Członkami Dyrekcji są Szefowie Działów.

Zastępcą Dyrektora jest Szef Działu Finansowego.

§ 2.

Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego kieruje działalnością Dyrekcji, decyduje samodzielnie we wszystkich sprawach, związanych z kierownictwem przedsiębiorstwa, a niezastrzeżonych do decyzji Ministra Skarbu, jest przełożonym Szefów Działów i innych pracowników przedsiębiorstwa, określa ich uprawnienia do decydowania w sprawach należących do zakresu działania Dyrekcji lub Zakładów przedsiębiorstwa i odpowiada wobec Ministra Skarbu za działalność przedsiębiorstwa.

W sprawach, które w myśl obowiązujących przepisów wymagają decyzji Ministra Skarbu, Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego przedstawia Ministrowi Skarbu wnioski po uprzednim poddaniu spraw, będących przedmiotem tych wniosków, pod rozpatrzenie na wspólnym posiedzeniu Dyrekcji, dołączając do przedstawionych wniosków odpis protokołu z tego posiedzenia.

§ 3.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego dzieli się na następujące działy:

1. Ogólny,
2. Produkcji,
3. Zakupów,
4. Sprzedaży,
5. Finansowy.

Działy dzielą się na biura.

§ 4.

Na czele działów stoją Szefowie Działów.

Do obowiązków Szefów Działów należy kierownictwo działów, ustalanie wytycznych postępowania dla poszczególnych biur oraz koordynowanie pracy i nadzór nad działalnością biur.

§ 5.

Na czele biur stoją Kierownicy Biur.

Kierownicy Biur kierują biurami i są bezpośrednio odpowiedzialni za ich należyte funkcjonowanie.

§ 6.

Szczegółowe postanowienia, określające prawa Szefów Działów i Kierowników Biur do decydowania w sprawach załatwianych przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego, wyda Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego w drodze zarządzenia wewnętrznego, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu.

§ 7.

Do Działu Ogólnego należą: sprawy ogólne, wynikające ze stosunku Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego do władz i instytucji państwowych, sprawy organizacji wewnętrznej Dyrekcji, sprawy organizacyjne, dotyczące tworzenia i kasowania zakładów monopolowych oraz statutów tych zakładów, sprawy biurowości, sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonariuszy Państwowego Monopolu Spirytusowego, sprawy robotnicze, sprawy gospodarcze, sprawy budowlane, sprawy wydawnictw, biblioteka, sprawy prawne i wszystkie sprawy niezastrzeżone dla innych działów.

§ 8.

Do Działu Produkcji należą: kierowanie produkcją wyrobów monopolowych i artykułów pomocniczych, ustalanie norm dla produkcji i czuwanie nad ich przestrzeganiem, sprawy urządzeń ruchu w zakładach produkcji, prace o charakterze techniczno-badawczym i wszystkie sprawy, związane z kierownictwem zakładów produkcji, niezastrzeżone dla innych działów.

§ 9.

Do Działu Zakupów należą: wszelkie sprawy zakupów, a w szczególności sprawy zakupu spirytusu, materiałów pomocniczych i artykułów technicznych oraz zakupu inwentarza, materiałów biurowych i przyborów kancelaryjnych.

§ 10.

Do Działu Sprzedaży należą: sprzedaż spirytusu i wyrobów monopolowych, sprawy wynikające ze stosunku przedsiębiorstwa do sprzedawców wyrobów monopolowych, polityka sprzedaży, ustalanie cen, ustalanie opakowań, reklama handlowa, sprawy ochrony rynku oraz wszelkie sprawy kierownictwa monopolowych zakładów sprzedaży, niezastrzeżone dla innych działów.

§ 11.

Do Działu Finansowego należą: sprawy operacyj finansowych przedsiębiorstwa, badanie zagadnień ekonomicznych, związanych

z działalnością Państwowego Monopolu Spirytusowego, układanie i czuwanie nad wykonaniem planów finansowo-gospodarczych, regulacja zobowiązań, buchalterja, kasa, kalkulacja operacyj przedsiębiorstwa, statystyka.

§ 12.

Dział Ogólny dzieli się na następujące Biura:

1. Ogólne,
2. Osobowe,
3. Robotnicze,
4. Gospodarcze,
5. Budowlane,
6. Prawne.

§ 13.

Do Biura Ogólnego należą:

- a) sprawy ogólne, wynikające ze stosunku Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego do władz i instytucji państwowych, a w szczególności do Ministerstwa Skarbu i Najwyższej Izby Kontroli,
- b) sprawy organizacji wewnętrznej Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, sprawy organizacyjne, dotyczące tworzenia i kasowania zakładów monopolowych oraz statutów tych zakładów,
- c) sprawy biurowości i kancelaryjne,
- d) sprawy wydawnicze i biblioteka,
- e) sprawy niezastrzeżone do kompetencji innych jednostek składowych Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 14.

Do Biura Osobowego należą: sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonariuszy Państwowego Monopolu Spirytusowego, a w szczególności sprawy przyjmowania i zwalniania ze służby tego personelu, sprawy uposażeniowe, emerytalne i innych świadczeń na rzecz urzędników i niższych funkcjonariuszy, sprawy dyscyplinarne i t. p.

§ 15.

Do Biura Robotniczego należą:

- a) sprawy stosunku służbowego robotników Państwowego Monopolu Spirytusowego,
- b) sprawy opieki nad robotnikami Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Biuro Robotnicze załatwia powyższe sprawy przy współdziałaniu działów fachowych, do których należy określanie zapotrzebowania robotników, płac i norm wydajności pracy oraz współdziałanie w opracowywaniu przepisów i zarządzeń normatywnych w sprawach stosunku służbowego i opieki nad robotnikiem.

§ 16.

Do Biura Gospodarczego należą:

- a) zarząd nieruchomościami i pomieszczeniami Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz sprawy zapewnienia przedsiębiorstwu potrzebnych pomieszczeń,

- b) sprawy gospodarcze Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego i podległych jej zakładów, a w szczególności sprawy inwentarza ruchomego, urządzeń i przedmiotów gospodarczych i przyborów biurowych, ustalanie norm zużycia opału, światła i wody w pomieszczeniach biurowych i czuwanie nad przestrzeganiem tych norm.

§ 17.

Do Biura Budowlanego należą:

- a) remont i konserwacja budynków,
- b) budowa względnie nadzór nad budową nowych pomieszczeń, wznoszonych w myśl wniosków przedstawianych przez zainteresowane działy,

§ 18.

Do Biura Prawnego należą:

- a) udzielanie opinii prawnych i współdziałanie w sporządzaniu wszelkich aktów prawnych,
- b) opracowywanie przy współdziałaniu zainteresowanych działów odpowiedzi na skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego,
- c) prowadzenie spraw, będących przedmiotem postępowania sądowego,
- d) regulowanie hipotek nieruchomości,
- e) egzekwowanie należności Państwowego Monopolu Spirytusowego,
- f) opracowywanie na podstawie materiałów, dostarczonych przez właściwe biura, projektów ustaw i rozporządzeń.

§ 19.

Dział Produkcji dzieli się na następujące Biura:

1. Badań i Norm,
2. Produkcji,
3. Techniczne.

§ 20.

Do Biura Badań i Norm należą:

- a) przeprowadzanie badań wszystkich procesów i czynników produkcji, a w szczególności norm procesów fabrykacyjnych, wydajności pracy maszynowej i ręcznej, norm zużycia spirytusu i materiałów pomocniczych,
- b) badanie z punktu widzenia postępu technicznego metod fabrykacyjnych i urządzeń technicznych,
- c) opracowywanie technicznych warunków na dostawy artykułów pomocniczych,
- d) badania techniczne związane ze zbytem spirytusu,
- e) przeprowadzanie badań chemicznych dla potrzeb Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz na podstawie umów przedsiębiorstwa „Państwowy Monopol Spirytusowy” z innymi monopolami i dla innych monopolów, jakoteż na zlecenie

Ministerstwa Skarbu dla władz skarbowych.

§ 21.

Do Biura Produkcji należą:

- a) kierowanie produkcją wyrobów monopolowych i czuwanie nad przestrzeganiem ustanowionych dla tej produkcji norm,
- b) ustalanie programów fabrykacyjnych na podstawie zapotrzebowań Działu Sprzedaży,
- c) sprawy kierownictwa zakładami produkcji, niezastrzeżone dla innych biur.

§ 22.

Do Biura Technicznego należą:

- a) sprawy urządzeń maszynowych i ruchu mechanicznego w zakładach produkcji, montaż, uruchamianie, konserwacja i remonty oraz kontrola pracy maszyn, sprawy wszelkich instalacji technicznych,
- b) zarządzanie przydziałem maszyn do zakładów produkcji,
- c) przeprowadzanie badań nad zużyciem maszyn i wydawanie opinii w sprawach ich dyskwalifikacji.

§ 23.

Dział Zakupów dzieli się na następujące Biura:

1. Zakupu spirytusu,
2. Zakupu Materiałów Pomocniczych.

§ 24.

Do Biura Zakupu Spirytusu należą:

- a) zakup spirytusu surowego i opracowywanie ceny nabycia,
- b) zawieranie umów na oczyszczanie i odwadnianie spirytusu, odbiór i zarządzanie przewozami spirytusu, prowadzenie ewidencji obrotów spirytusu, kontrola oczyszczania i skażania spirytusu,
- c) zarządzanie taborem przewozowym (cysterny, beczki).

§ 25.

Do Biura Zakupu Materiałów Pomocniczych należy: zakup wszelkich materiałów pomocniczych do fabrykacji, maszyn, instalacji i artykułów technicznych, opakowań, inwentarza ruchomego i przedmiotów gospodarczych oraz przyborów biurowych i kancelaryjnych.

§ 26.

Dział Sprzedaży dzieli się na następujące Biura:

1. Sprzedaży Spirytusu Konsumcyjnego,
2. Sprzedaży Spirytusu Niekonsumcyjnego.

§ 27.

Do Biura Sprzedaży Spirytusu Konsumcyjnego należą:

- a) sprzedaż wyrobów monopolowych oraz spirytusu do wyrobu wódek gatunkowych i na inne cele konsumcyjne,
- b) ustalanie sieci sprzedaży, sprawy stosunku do sprzedawców wyrobów monopolowych,
- c) badanie rynku zbytu i opracowywanie gatunków wyrobów i cen sprzedażnych spirytusu konsumcyjnego,
- d) sprawy kierownictwa monopolowych zakładów sprzedaży, niezastrzeżone dla innych biur,
- e) sprawy ochrony rynku.

§ 28.

Do Biura Sprzedaży Spirytusu Niekonsumcyjnego należą:

- a) sprzedaż spirytusu na cele niekonsumcyjne oraz olejów fuzlowych,
- b) opracowywanie cen sprzedażnych spirytusu niekonsumcyjnego.

§ 29.

Dział Finansowy dzieli się na następujące Biura:

1. Finansowe,
2. Likwidacji Zobowiązań,
3. Buchalterji,
4. Kalkulacji,
5. Ekonomiczne.

§ 30.

Do Biura Finansowego należą:

- a) opracowywanie planów finansowo-gospodarczych i czuwanie nad ich wykonaniem,
- b) czuwanie nad stanem kapitałów przedsiębiorstwa i nad jego środkami obrotowymi,
- c) zarządzanie funduszami przedsiębiorstwa,
- d) sprawy operacyj finansowo-kerdytowych,
- e) opinjowanie i kontrola umów z punktu widzenia finansowego,
- f) sprawy operacyj kasowych.

§ 31.

Do Biura Likwidacji Zobowiązań należą:

- a) likwidacja wszelkich zobowiązań i należności Państwowego Monopoli Spirytusowego,
- b) sprawy kontroli depozytów. kaucyj i t. p.

§ 32.

Do Biura Buchalterji należą:

- a) prowadzenie rachunkowości Państwowego Monopoli Spirytusowego,
- b) sporządzanie bilansu i rachunku strat i zysków.

§ 33.

Do Biura Kalkulacji należy: kalkulacja kosztów własnych i rentowności Państwowego Monopoli Spirytusowego.

§ 34.

Do Biura Ekonomicznego należą:

- a) badanie zagadnień ogólnego - gospodarczych, związanych z działalnością Państwowego Monopolu Spirytusowego,
- b) badanie polityki spirytusowej zagranicą,
- c) statystyka.

§ 35.

Dyrektor Państwowego Monopolu Spirytusowego ustali w drodze zarządzenia wewnętrznego organizację biur i szczegółowy wykaz czynności poszczególnych jednostek składowych Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, określając ściśle ich wzajemny stosunek i zasady współdziałania.

Zarządzenie to wymaga zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

§ 36.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tymże dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 17 lutego 1932 r. o ustroju wewnętrznym Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego („Monitor Polski” Nr. 49, poz. 54).

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

(Monitor Polski z dn. 27.I. 1933 r. Nr. 22, poz. 29).

37.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1933 r.

o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na czele Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego stoi Dyrektor Polskiego Monopolu Solnego.

Członkami Dyrekcji są Szefowie Działów. Zastępcą Dyrektora jest Szef Działu Finansowego.

§ 2.

Dyrektor Polskiego Monopolu Solnego kieruje działalnością Dyrekcji, decyduje samodzielnie we wszystkich sprawach, związanych z kierownictwem przedsiębiorstwa a niezastępowanych do decyzji Ministra Skarbu, jest przełożonym Szefów działów i innych pracowników

przedsiębiorstwa, określa ich uprawnienia do decydowania w sprawach należących do zakresu działania Dyrekcji lub zakładów przedsiębiorstwa i odpowiada wobec Ministra Skarbu za działalność przedsiębiorstwa.

W sprawach, które w myśl obowiązujących przepisów wymagają decyzji Ministra Skarbu, Dyrektor Polskiego Monopolu Solnego przedstawia Ministrowi Skarbu wnioski po uprzednim poddaniu spraw będących przedmiotem tych wniosków pod rozpatrzenie na wspólnym posiedzeniu Dyrekcji, dołączając do przedstawianych wniosków odpis protokołu z tego posiedzenia.

§ 3.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Solnego dzieli się na następujące działy:

1. Ogólny,
2. Produkcji,
3. Handlowy,
4. Finansowy.

Działy dzielą się na biura.

§ 4.

Na czele działów stoją Szefowie Działów. Do obowiązków Szefów Działów należy kierownictwo działów, ustalanie wytycznych postępowania dla poszczególnych biur oraz koordynowanie pracy i nadzór nad działalnością biur.

§ 5.

Na czele biur stoją Kierownicy Biur. Kierownicy Biur kierują biurami i są bezpośrednio odpowiedzialni za ich należyte funkcjonowanie.

§ 6.

Szczegółowe postanowienia, określające prawa Szefów Działów i Kierowników Biur do decydowania w sprawach załatwianych przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Solnego, wyda Dyrektor Polskiego Monopolu Solnego w drodze zarządzenia wewnętrznego, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu.

§ 7.

Do działu Ogólnego należą: sprawy ogólne, wynikające ze stosunku Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego do władz i instytucji państwowych, sprawy organizacji wewnętrznej Dyrekcji, sprawy tworzenia i kasowania zakładów monopolowych oraz statutów organizacyjnych tych zakładów, sprawy biurowości i kancelaryjne, sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonariuszy Polskiego Monopolu Solnego, sprawy robotnicze, sprawy gospodarcze, sprawy prawne i wszystkie sprawy niezastępowane dla innych działów.

§ 8.

Do Działu Produkcji należą: ustalanie planów produkcji, kierowanie produkcją, ustalanie norm dla produkcji i czuwanie nad przestrzeganiem tych norm, sprawy techniczno-budowlane

ne oraz sprawy wszelkich instalacji i urządzeń mechanicznych i wszystkie sprawy związane z kierownictwem zakładów produkcji, niezastrzeżone dla innych działów.

§ 9.

Do Działu Handlowego należą: organizacja sprzedaży soli, prowadzenie tej sprzedaży, sprawy ochrony rynku przed nadużyciami, sprawy eksportu soli, sprawy kierownictwa monopolowych zakładów sprzedaży, niezastrzeżone dla innych działów, oraz sprawy zakupów.

§ 10.

Do Działu Finansowego należą: sprawy operacji finansowych przedsiębiorstwa, układanie i czuwanie nad wykonaniem planów finansowo-gospodarczych, regulacja zobowiązań, buchalterja, kasa, kalkulacja i statystyka.

§ 11.

Dział Ogólny dzieli się na następujące biura:

1. Ogólne.
2. Osobowe.

§ 12.

Do Biura Ogólnego należą:

a) sprawy ogólne, wynikające ze stosunku Dyrekcji Polskiego Monopoli Solnego do władz i instytucji państwowych, a w szczególności do Ministerstwa Skarbu i Najwyższej Izby Kontroli,

b) sprawy organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopoli Solnego, sprawy tworzenia i kasowania zakładów monopolowych oraz statutów organizacyjnych tych zakładów,

c) sprawy biurowości i kancelaryjne,

d) sprawy wydawnicze i biblioteka,

e) zarząd nieruchomościami i pomieszczeniami Polskiego Monopoli Solnego, sprawy gospodarcze,

f) sprawy prawne,

g) sprawy niezastrzeżone do kompetencji innych jednostek składowych Dyrekcji Polskiego Monopoli Solnego.

§ 13.

Do Biura Osobowego należą: sprawy osobowe urzędników i niższych funkcjonariuszów oraz robotników Polskiego Monopoli Solnego łącznie ze sprawami świadczeń i emerytur.

§ 14.

Dział Produkcji dzieli się na następujące biura:

1. Produkcji.
2. Techniczne.

§ 15.

Do Biura Produkcji należy:

a) ustalanie programów produkcji na podstawie zapotrzebowań Biura Sprzedaży,

b) kierowanie produkcją, ustalanie okresowych planów ruchu w zakładach produkcji,

ustalanie norm dla produkcji i czuwanie nad przestrzeganiem tych norm,

c) badania laboratoryjne,

d) sprawy kierownictwa zakładów produkcji, niezastrzeżone dla innych biur,

e) współdziałanie w załatwianiu spraw robotniczych przez określanie zapotrzebowania robotników, płac i norm wydajności pracy oraz przy opracowywaniu przepisów i zarządzeń normatywnych w sprawach stosunku służbowego i opieki nad robotnikiem.

§ 16.

Do Biura Technicznego należą:

a) konserwacja i remonty budynków Polskiego Monopoli Solnego i urządzeń zakładów górniczych,

b) budowa nowych pomieszczeń i urządzeń,

c) sprawy urządzeń maszynowych i ruchu mechanicznego, instalacyj, kontrola pracy maszyn.

§ 17.

Dział Handlowy dzieli się na następujące biura:

1. Sprzedaży.
2. Zakupów.

§ 18.

Do Biura Sprzedaży należy:

a) ustalanie sieci zakładów sprzedaży, sprawy udzielania i cofania zezwoleń na prowadzenie sprzedaży soli oraz stosunku do sprzedawców,

b) ustalanie potrzeb rynku i związanych z nimi zapotrzebowań sprzedaży, zakup soli od producentów prywatnych, zaopatrywanie zakładów sprzedaży w sól, polityka handlowa, ustalanie cen, ustalanie opakowań,

c) sprawy kierownictwa monopolów zakładów sprzedaży, niezastrzeżone dla innych biur,

d) sprawy eksportu soli,

e) sprawy ochrony rynku od nadużyć, polegających na przekroczeniu przepisów o monopolu solnym.

§ 19.

Do Biura Zakupów należą sprawy wszelkich zakupów, a w szczególności zakupów artykułów pomocniczych do produkcji, opakowań, maszyn i części zamiennych, środków opałowych, inwentarza biurowego, materiałów piśarskich i druków.

§ 20.

Dział Finansowy dzieli się na następujące biura:

1. Finansowe.
2. Buchalterji.
3. Kalkulacji.

§ 21.

Do Biura Finansowego należą:

- a) opracowywanie planów finansowo-gospodarczych i czuwanie nad wykonaniem tych planów,
- b) czuwanie nad stanem kapitałów przedsiębiorstwa i nad jego środkami obrotowymi,
- c) zarządzanie funduszami przedsiębiorstwa,
- d) sprawy operacji finansowych,
- e) kontrola i regulacja zobowiązań i należytości,
- f) sprawy kasowości.

§ 22.

Do Biura Buchalterji należy: prowadzenie rachunkowości Polskiego Monopolu Solnego, sporządzanie bilansów i rachunków strat i zysków.

§ 23.

Do Biura Kalkulacji należy:
Kalkulacja kosztów własnych i rentowności operacji Polskiego Monopolu Solnego, statystyka.

§ 24.

Dyrektor Polskiego Monopolu Solnego ustala w drodze zarządzenia wewnętrznego organizację biur i szczegółowy wykaz czynności poszczególnych jednostek składowych Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego, określając ściśle ich wzajemny stosunek i zasady współdziałania. Zarządzenie to wymaga zatwierdzenia przez Ministra Skarbu.

§ 25.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z tymże dniem traci moc obowiązująca rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. o organizacji wewnętrznej Dyrekcji Polskiego Monopolu Solnego („Monitor Polski” Nr. 171, poz. 202).

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

(Monitor Polski z dn. 31.I. 1933 r. Nr. 25, poz. 35).

38.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 stycznia 1933 r.

o organizacji wewnętrznej Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej.

Na podstawie postanowień art. 6 ustawy z dnia 26 marca 1920 r. w przedmiocie urządzenia loterji i założenia Polskiej Państwowej Loterji Klasowej (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 180) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Na czele Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej stoi Dyrektor Loterji Państwowej.

Zastępcą Dyrektora jest jeden z Kierowników Biur wyznaczony przez Ministra Skarbu na wniosek Dyrektora.

§ 2.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej dzieli się na następujące Biura:

1. Biuro Finansowe.
2. Biuro Sprzedaży.
3. Biuro Techniczne.

§ 3.

Na czele Biur stoją Kierownicy Biur. Kierownicy Biur są bezpośrednio odpowiedzialni za należyte funkcjonowanie Biura.

Dyrektor Loterji Państwowej może w drodze zarządzenia wewnętrznego upoważnić Kierowników Biur do decydowania w sprawach z zakresu działalności Biura, nie posiadających zasadniczego znaczenia i nie powodujących poważniejszych zobowiązań.

§ 4.

Do Biura Finansowego należą:

- a) sprawy polityki finansowej przedsiębiorstwa, opracowywanie planów finansowo-gospodarczych i czuwanie nad ich wykonaniem,
- b) kasa,
- c) regulowanie należności urzędników i niższych funkcjonariuszów przedsiębiorstwa,
- d) kontrola i regulowanie zobowiązań i należności kontrahentów,
- e) ewidencja kaucji i opłat koncesyjnych,
- f) wypłacanie wygranych,
- g) buchalterja,
- h) statystyka.

Nadto Biuro Finansowe załatwia sprawy osobowe funkcjonariuszów Generalnej Dyrekcji, sprawy loterji fantowych sprawy prawne i sprawy niezastrzeżone dla innych biur.

§ 5.

Do Biura Sprzedaży należą:

- a) ustalanie potrzeb rynku i zapotrzebowań sprzedaży i układanie związanych z tem planów gry,
- b) ustalanie sieci sprzedaży,
- c) sprawy organizacyjne kolektorów oraz stosunku do kolektorów,
- d) załatwianie reklamacji graczy,
- e) rozdział losów,
- f) prowadzenie ewidencji i magazynu losów,
- g) reklama handlowa,
- h) lustracja kolektorów,
- i) sprawy ochrony rynku — czuwanie nad zjawiskami zmniejszania się zapotrzebowań na losy skutkiem nielegalnego obrotu oraz współdziałanie z właściwymi organami w zwalczaniu nadużyć powodujących straty dla przedsiębiorstwa.

§ 6.

Do Biura technicznego należą:

- a) przygotowanie, organizacja i przeprowadzanie ciągnięć,
- b) przygotowywanie i sporządzanie tabel wygranych,
- c) sprawy związane z drukiem losów i tabel wygranych,
- d) nakład wszelkich innych druków,
- e) sprawy gospodarcze i zakupów, remont i konserwacja pomieszczeń, inwentarza ruchomego, przyborów biurowych i maszyn.

§ 7.

Dyrektor Loterii Państwowej — ustala w drodze zarządzenia wewnętrznego, zatwierdzonego przez Ministra Skarbu, szczegółowy wykaz czynności poszczególnych Biur, określając ściśle ich wzajemny stosunek i zasady współdziałania.

§ 8.

Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy, normujące organizację wewnętrzną Generalnej Dyrekcji Loterii Państwowej.

§ 9.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

(Monitor Polski z dn. 1.II. 1933 r. Nr. 26, poz. 37).

39.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1933 r.

w sprawie uprawnień Prezesa Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej do mianowania i przenoszenia urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych na inne miejsca służbowe oraz w stan spoczynku.

Na zasadzie art. 17, 52, 92, 113 i 119 ustawy o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu, zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737) zarządzam, co następuje:

§ 1. Prezes Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej mianuje, zwalnia i przenosi na inne miejsca służbowe oraz w stan spoczynku wszystkich podległych urzędników bez względu na stopień służbowy oraz funkcjonarjuszów niższych, o ile mianowanie nie zawiera awansu do wyższego stopnia służbowego lub stopnia płacy.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

40.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 stycznia 1933 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) — ustalam na miesiąc luty 1933 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki*

(Monitor Polski z dn. 31.I. 1933 r. Nr. 25, poz. 34).

41.

OKÓLNİK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20 stycznia 1933 r.

L. D. IV. 986/1/33

w sprawie zwolnienia od cła druków, dotyczących zagranicznej propagandy turystycznej.

Do

wszystkich Dyrekcji Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W uzupełnieniu okólnika L. D. IV. 13556/1/32 z dn. 16 czerwca 1932 r. („Monitor Polski” Nr. 142, poz. 176 i Dz. Urzęd. Min. Sk. Nr. 19, poz. 317), Ministerstwo Skarbu upoważnia kierowników urzędów celnych do zwalniania od cła we własnym zakresie, na podstawie uwagi do pkt. 9 poz. 178 taryfy celnej (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 661 z 1931 r.) przesyłek o wadze nieprzekraczającej 5 kg, zawierających druki, dotyczące zagranicznej propagandy turystycznej, o ile przesyłki te nadsyłane są pod adresem również i niżej wyszczególnionych przedsiębiorstw i instytucji, oraz o ile zawierają wydawnictwa turystyczne, których treść, względnie charakter są ściśle związane z działalnością tych przedsiębiorstw i instytucji:

1. „Zjednoczona Korporacja Bałtycka” (United Baltic Corporation Limited), Angielska Sp. Akc. w Warszawie;

2. „Królewsko-Holenderski Lloyd”, Towarzystwo Okrętowe i Biuro Podróży w Warszawie,

3. „Deutscher Auto-Club E. V.” w Gdańsku,

4. „Karlsberg, Spiro — Co”, Biuro podróży w Gdańsku.

5. „Enit”, Ente Nazionale per le Industrie Turistiche” — delegatura w Gdańsku.

Kierownik Departamentu:

(—) *W. Fabierkiewicz*

(Monitor Polski z dn. 31.I. 1933 r. Nr. 25, poz. 36).

42.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 stycznia 1933 r.

L. D. VI. 1201/4/33

w sprawie sposobu oznaczania mocy spirytusu przy użyciu termometru Celsjusza.

Do

wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach i Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w/m.

Ponieważ termometry i termoalkoholomierze o skali Réaumura są na wyczerpaniu, a legalne nabycie ich jest niemożliwe wobec zakazu sprzedaży — Ministerstwo Skarbu biorąc pod uwagę, że obowiązujące tablice redukcyjne oparte są na skali Réaumura wyjaśnia sposób posługiwania się termometrami i termoalkoholomierzami o skali Celsjusza przy oznaczaniu mocy płynów wodnospirytusowych.

W powyższych wypadkach wskazania termometru (C) powinny być odczytywane z dokładnością do $1/10^{\circ}$ (ułamek stopnia określa się z możliwą ścisłością na oko), poczem wynik mnoży się przez 0,8, otrzymując temperaturę według skali Réaumura. Ułamki stopnia, otrzymane z przemnożenia, zaokrągla się do całego stopnia, względnie połowy, w myśl przepisów dotychczasowych.

Przykład I. Odczytano na skali alkoholomierza $90,3$ w temperaturze $+17,3^{\circ}$ C; $17,3 \times 0,8 = 13,84^{\circ}$ R, zaokrąglone 14° R. Rzeczywista moc = $89,7\%$.

Przykład II. Temperatura spirytusu w zbiorniku $6,7^{\circ}$ C; $6,7 \times 0,8 = 5,36^{\circ}$ R, to poprawka dla mocy 90% i temperatury 5° R stanowi $+ 0,91$ na każde 100 l (II tabl.).

Kierownik Departamentu:

(—) *St. Widomski*

43.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 stycznia 1933 r.

L. D. VI. 677/4/33.

w sprawie stosowania sankcyj z art. 63 ust. 4 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej o monopolu spirytusowym.

Do

Izby Skarbowej (Wydział IV) w Poznaniu.

Ze sprawozdania Izby z dnia 12.I. 1933 r. L. IV-483329/1/32 wynika, że w wypadkach wszczęcia postępowania karnego przeciw kierownikom względnie pracownikom gorzelni o nadużycia na szkodę Skarbu Państwa (usuwanie surówki z gorzelni, przechowywanie surówki w mieszkaniu, przechowywanie aparatu do filtrowania w gorzelni) Izba Skarbowa nie stosuje bezpośrednio po wykryciu nadużycia sankcyj z art. 63 ust. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 11.VII. 1932 r. o monopolu spirytusowym, a odkłada ich zastosowanie do chwili zakończenia dochodzeń względnie przewodu karnego.

Praktyka taka, z punktu widzenia logicznej wykładni postanowień art. 63 ust. 4, jest niewłaściwa. Postanowienia te bowiem wynikają z kwestji zaufania i dlatego pracownik, a tembardziej kierownik zakładu, przeciw któremu spisano protokół karny o wspomniane wyżej nadużycia, traci zaufanie i powinien być bezzwłocznie z przedsiębiorstwa usunięty. Praktyka Izby Skarbowej jest niewłaściwa także z punktu widzenia taktyki w walce z przestępczością. Pomijając już bowiem konieczność prewencji w omawianych przypadkach, doraźne zastosowanie sankcji ma daleko większe znaczenie, aniżeli zastosowanie jej po jakimś czasie w wyniku niejednokrotnie długotrwałego przewodu karnego.

Z tych względów poleca się we wszelkich przypadkach wszczęcia dochodzeń przeciw kierownikom wzgl. pracownikom zakładów wyrobu i przerobu spirytusu o nadużycia na szkodę Skarbu Państwa z reguły zarządzać ich usunięcie z zakładu bezpośrednio po wykryciu nadużycia i w wyjątkowych tylko wypadkach decyzyje w tym względzie odkładać do chwili zakończenia dochodzeń względnie przewodu karnego.

w z. Kierownika Departamentu:

(—) *Zaremba*
Naczelnik Wydziału.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. VI. 677/4/33.

Warszawa, dn. 31 stycznia 1933 r.

Wszystkim Izbowi Skarbowym, Śląskiemu
Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skar-
bowy) w Katowicach

przesyła się do wiadomości i zastosowania się.

w z. Kierownika Departamentu:

(—) *Zaremba*
Naczelnik Wydziału.**Z MINISTERSTWA SKARBU.**Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom
podatków bezpośrednich, że w miesiącu lutym
1933 r. płatne są następujące podatki:1) w ciągu całego miesiąca lutego — po-
datek od nieruchomości miejskich i niektórych
wiejskich za IV kwartał 1932 roku, kryzysowy
dodatek do tego podatku oraz podatek od lo-
kali i od placów niezabudowanych za I kwartał
1933 r.;2) do 15 lutego 1933 r. — państwowy po-
datek przemysłowy od obrotu, osiągniętego
w miesiącu styczniu 1933 r. przez przedsię-
biorstwa handlowe I i II kategorii i przedsię-
biorstwa przemysłowe od I do V kategorii, prowa-
dzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przezprzedsiębiorstwa sprawozdawcze; w tym sa-
mym terminie producenci żarówek elektrycz-
nych obowiązani są uiścić opłatę od żarówek
elektrycznych w wysokości 20 groszy od każ-
dej żarówki sprzedanej na rynku wewnętrznym
w miesiącu styczniu 1933 r.;3) podatek dochodowy od uposażeń służ-
bowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną
pracę — w terminie do dni 7 po dokonaniu po-
trącenia podatku;4) do 15 lutego 1933 r. — zaliczka miesię-
czna na poczet nadzwyczajnego podatku od do-
chodu osiągniętego przez notariuszy (rejentów),
pisarzy hipotecznych i komorników w miesią-
cu styczniu 1933 r.;5) do 5 lutego 1933 r. — podatek od ener-
gji elektrycznej, pobrany przez sprzedawcę
energji elektrycznej w czasie od 16 do 31 stycz-
nia 1933 r. — do 20 lutego 1933 r. — tenże po-
datek, pobrany przez sprzedawcę energji elek-
trycznej w ciągu pierwszych 15-stu dni lutego
1933 r.;6) do 28 lutego 1933 r. — opłaty od schow-
ków (safesów), pobrane na rzecz bezrobotnych
przez przedsiębiorstwa dające w najem schow-
ki w miesiącu styczniu 1933 r.Ponadto płatne są w lutym 1933 r. zaległo-
ści odroczone lub rozłożone na raty z termi-
nem płatności w lutym 1933 r., tudzież podatki,
na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze
również z terminem płatności w tym miesiącu.